

Nr 38.

Av herr **Persson** i Trången **m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av rätt till statsbidrag för vinterväghållningen.

Enligt nu gällande väglag utgår statsbidraget till underhåll av allmän väg endast för den tid av året, marken är bar, således endast till s. k. sommarvägunderhåll. För vintervägunderhåll, d. v. s. underhåll av väg under den tid marken är täckt med snö eller is, utgår icke något bidrag från staten. Detta är enligt vår mening ett uppenbart missförhållande och en orättvisa mot de väghållningsskyldige, särskilt inom de delar av landet, där vinterväghållningen utföres under fem å sex månader av året, exempelvis inom de norrländska länen.

Ett enligt vår mening synnerligen vägande skäl för statsbidrags utgående jämväl till vintervägunderhåll är det mer och mer växande kravet på vägnarnas hållande i fullt fargillt skick även vintertid för automobil- och omnibustrafik. Ehuru någon skyldighet för de väghållningsskyldige i nyssberörda avseende enligt gällande lag icke torde föreligga, hava emellertid inom en del orter av vederbörande tillsyningsmyndigheter — på grund av den strävan, som i allmänhet hos dessa förefinnes, att även under vintertiden hålla vägnarna farbara med motorfordon — under de senare åren faktiskt tillämpats strängare principer i fråga om vinterväghållningen än vad förut skett. Genom dessa skärpta krav på bättre vinterväghållning hava de väghållningsskyldige antingen i form av naturaunderhåll eller i kontanta utlägg pålagts avsevärd ökad tunga. Läggas så härtill de ökade kostnaderna för sommarvägunderhållet, som till följd av ovannämnda slag av trafik under senare åren uppkommit inom de flesta vägdistrikt, är det fara värt, att, därest en lagändring i berörda avseende icke snart kommer till stånd, det blir för vederbörande omöjligt att bära dessa kostnader.

I anledning av en vid 1925 års riksdag inom andra kammaren väckt motion i samma ämne, anförde jordbruksutskottet i sitt utlåtande nr 9 bland annat, att "enighet torde fortfarande råda om det berättigade i att statsbidraget utsträcker att utgå jämväl för vinterväghållningen". Emellertid ansåg utskottet, att frågan härom borde upptagas till prövning i sammanhang med frågan om ny väglag och vägskattens fördelning i övrigt.

Då ovisshet ännu är rådande, när ifrågavarande av jordbruksutskottet sålunda antydda reformer äro att förvänta, och en lagändring i här ovan om-

nämnt avseende av anförda skäl är med snaraste av behovet påkallad, få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen må besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte till nästkommande års riksdag framlägga förslag till sådan ändring i gällande väglag, att statsbidrag må utgå för vinterväghållning efter samma grunder som för vägunderhåll den tid, marken är bar.

Stockholm den 18 januari 1926.

<i>P. Persson</i> i Trången.	<i>Gerh. Strindlund.</i>	<i>Johan Olofsson.</i>
<i>Jones Erik Andersson</i> i Ovanmyra.	<i>Verner Hedlund.</i>	<i>And. Lindgren.</i>
<i>Nils Olsson</i> i Rödningsberg.	<i>A. H. Hedström.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>
<i>P. S. Hedlund.</i>	<i>P. Bergström</i> i Bäckland.	<i>Ludwig Brännström.</i>
<i>Ewald Lindmark.</i>	<i>Gustav Johanson,</i> Hallagården.	<i>Emil Bengtsson.</i>
<i>Th. Gardell,</i> Gans.	<i>O. Johansson,</i> Edsbyn.	<i>Carl Jansson.</i>
<i>K. A. Ryberg.</i>	<i>O. A. Ernfors.</i>	<i>Helmer Lagerkwist.</i>
